

РЕШЕНИЕ

№ 23569

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7625** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/, подадена от юрк. П., срещу Решение № 2273/14.05.2024 г., постановено по НАХД № 7104/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа жалбата и искането за разноски.

Ответникът – Р. Л. В., в депозиран писмен отговор от адв. К. счита жалбата за неоснователна. Претендира разноски по чл. 38 ЗА.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, XII касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-33/28.04.2023 г. на изпълнителния директор на ИАМН, с което на Р. Л. В. на основание чл. 117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл. 69, ал. 1 ЗЛЗ. За да постанови този резултат, СРС е приел, че в НП не е посочено какви свои отговорности е нарушило санкционираното лице, поради което е нарушено правото му на защита.

Решението на СРС е неправилно. При неговото постановяване е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК.

При осъществения контрол на решението касационната инстанция намира, че въззивният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за констатираното от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона. Липсва изцяло описание на фактическата обстановка (посочено е само НП), а правните мотиви са изключително бланкетни и лаконични, което по същество се равнява на липса на мотиви. Липсата на описана установена фактическа обстановка, както и на правни изводи, направени въз основа на установените факти в обжалвания съдебен акт, препятства касационната проверка по приложението на закона.

Член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона. Оспореното решение се явява неправилно и само на това основание следва да бъде отменено, като делото се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който цялостно да изясни относимата за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане на делото съдът следва да извърши преценка дали санкционираното деяние е осъществено при пряко извършителство или допустителство и какви са последиците от това.

По искането за разноси следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото- чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН и чл. 222, ал. 2 АПК Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2273/14.05.2024 г., постановено по НАХД № 7104/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.